

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Juli - August • År 2024 - nr. 4

GENERALRÅDET

OVERSIGT

IRAN: KRIG MOD KVINDER UDEN SLØR

Sr. Maria Cristina Gavazzi CSJ

Generalrådet

Trods tavshed i medierne og den globale offentlige mening er undertrykkelsen af kvinder, der tager sløret af i offentligheden, på vej tilbage i Iran. Det internationale nyhedsbureau Reuters har bekræftet, at ayatollaherne siden den 13. april sidste år - den dag Teheran lancerede sit første direkte angreb på Israel - har beordret moralpolitiet (Ershad) til igen at patruljere i gaderne for at gå efter kvinder uden

slør.

Det hele begyndte igen med en video, der gik viralt, og som viste en kvinde, der faldt til jorden i Tajrish, der er et kvarter i den nordlige del af Teheran. Den unge kvinde fik et panikanfald efter et højlydt skænderi med et Ershad-hold, som ifølge vidner beskyldte hende for ikke at bære det obligatoriske slør. "Det er krig mod kvinder" er det nye hashtag på de sociale medier. Målet for det såkaldte

Generalrådet

Iran: krig mod kvinder uden slør

FORSIDE

JPIC

Italien: Flygtninge: at kæmpe for håb, at så fred

3

USA: At støtte og handle i tro for andre

5

Nye Helgener

6

IFC

Italien: Evangelieorienteret i økonomi, troværdig i livet

7

PROVINS/REGION/MISSION

USA: Kraften i nærværet

9

Brasilien: Flodvandets retfærdige oprør

10

Tanmaya: En fejring af taknemmelighed og enhed

12

Brasilien: Katastrofen i det sydlige Brasilien og planetens skrigr

14

Bolivia: Frivilligt arbejde i San Ramón - Bolivia

15

Kvinder protesterer (kilde: avisen La Repubblica)

moralpoliti er ikke kun kvinder, der viser sig på gaden uden slør, men også virksomheder og enkeltpersoner, der vover at trodse Sharia (den islamiske lov), og ifølge den er kvinder forpligtet til at dække deres hår og bære langt, løstsiddende tøj. Målet er at imødekomme kravene fra troende borgere, som er vrede over det stigende antal kvinder, der er utilslørede i offentligheden.

“Vi tvinger ikke nogen til at blive religiøse, men overtrædelse af reglerne kan ikke ignoreres, og agenterne skal opfylde deres pligter”, fastslog Irans øverste leder Ali Khamenei i sin tale ved afslutningen af ramadanen. På universiteterne mobiliserer de studerende sig igen, men regimets nedkæmpelse af dem sætter især de journalister, der er aktive inden for menneskerettigheder, i en

udsat situation. Journalisten Dina Ghalibaf blev arresteret, fordi hun nægtede at bære slør, og i London blev den kendte ankermand på Iran International Pouria Zeraati slået i knæ. Aida Shakarami, der er storesøster til den 16-årige Nika Shakarami, som blev dræbt i vinteren 2023, da protesterne for Mahsa Amini var på sit højeste, blev også fængslet.

Chefen for Teherans politi annoncerede den nye kampagne på statsligt tv og sagde: “Politiet i Teheran og andre byer vil gribe ind over for dem, der overtræder loven om hijab”, mens hundredvis af politifolk invaderede byens gader.

For aktivisterne og de politiske modstandere har initiativet ikke kun til formål at påtvinge sløret, men frem for alt at modvirke yderligere oprør

i landet i en særlig sårbar tid for præstestyret; i konflikten i Gazastriben anses Teheran for at være en vigtig aktør.

Loven, der kræver, at kvinder bærer slør, blev uudholdelig efter Mahsa Jina Aminis død. Hun var en kurdisk-iransk studerende, der døde, mens hun var i ”moralpolitikens” varetægt i september 2022. Det oprør, der blev slået ned med blod, førte til næsten 600 dødsfald. Det til trods går mange iranske kvinder ikke tilbage.

I de seneste måneder har de følt sig frie til at vise deres hår i en nødvendig civil ulydighedshandling, som selv vinderen af Nobels Fredspris i 2023 Narghes Mohammadi (en mangeårig menneskerettighedsaktivist), gentagende gange har appelleret til fra det fængsel, hvor hun stadig er indespærret.

FLYGTNINGE: AT KÆMPE FOR HÅB, AT SÅ FRED

Sr. Mariapia Sberna CSJ

Italien

Der er et konstant voksende antal fordrevne personer i verden: 117,3 millioner flygtninge, som ved udgangen af 2023 var tvunget til at flygte fra

deres land på grund af forfølgelse, konflikt, vold og menneskerettighedskrænkelser. Det svarer til 1 person ud af 69 på globalt plan. Det fremgår af den seneste rapport

om globale tendenser fra FN's Menneskerettighedsråd, der er FN's kontor for flygtninge.

Ved udgangen af 2023 var der 43,3 millioner flygtninge og andre, der har brug

for international beskyttelse. Mere end 73% af flygtningene kommer fra kun fem lande: Syrien (6,4 millioner), Afghanistan (6,4 millioner), Venezuela (6,1 millioner), Ukraine (6 millioner) og Sudan (1,5 millioner). Den dramatiske virkelighed, der findes i stigningen i disse tal, er knyttet til den manglende evne til at løse tidligere globale kriser, som er blevet forværret af nye konflikter, der er født i en stadig mere kompleks international sammenhæng.

I anledning af Verdens Flygtningedag i år, som fejres hvert år den 20. juni, arrangerede jesuiternes flygtningecenter (Centro Astalli) et symposium om migration med temaet: "Flygtninge: at kæmpe for håb, at så fred".

Symposiet om migration blev afholdt den 13. juni i samarbejde med det samfundsvidenskabelige fakultet på det pavelige Gregoriana-universitet. Talerne var ærkebiskop Rino Fisichella fra Vatikanets Kongregation for Evangelisering og professor Tito Boeri, der er en italiensk økonom. Mødet blev ledet af en journalist fra en avis med fokus på økonomi, politik og kultur. Fardusa, en somalisk flygtning, åbnede mødet.

Vi er i stigende grad vant til og udsættes hele tiden "på afstand" for scener med krig, ødelæggelse og lidelse, og vi risikerer alle at miste

empatien, den følelse, der får os til at reagere på den andens behov.

I takt med at verdensordenen bliver mere og mere skrøbelig, ser vi en gradvis stramning af flygtningepolitikkerne i Europa. Det har konsekvenser for de mennesker, der flygter fra forfølgelse, vold, krig og kriser som følge af klimaforandringer, og som søger asyl i Europa.

Det, der sker, bør forurolige os i den forstand, at det former vores samvittighed. Det, der er i fare, er den menneskelige værdighed. Spørgsmålet om migration bliver fortsat ikke behandlet med blik for dem, der begiver sig ud på rejsen: personer, der søger håb, frihed og fred på et "andet sted", hvor de møder ligegyldighed og diskrimination.

På dette tidspunkt i historien ville det være mere end passende at tænke på en

flygtningepolitik, der kan skabe muligheder for, at mennesker kan mødes, for dialog og integration. Og det dermed ikke længere er de svage, der bærer byrden af et system, der skaber stadig højere barrierer, murer og hegn, og det nedbryder menneskerettighedernes Europa.

"At anerkende rettigheder betyder, at man ikke kigger væk, når man står over for migranter", sagde den italienske præsident Sergio Mattarella i sine afsluttende bemærkninger.

Verdens Flygtningedag 2024 var en mulighed for at reflektere over beskyttelsen af menneskerettigheder for alle og over, hvordan vi sammen kan opbygge et samfund, der er virkeligt frit og åbent for forskelle og som er i stand til at anerkende og respektere mangfoldighed.

AT STØTTE OG HANDLE I TRO FOR ANDRE

Sr. Ann Kane CSJ

USA

Søstrene i den amerikanske Provins deltager med hjerte og sjæl, bøn og tilstedeværelse (skrevne ord og sagte ord), med lidenskabelig støtte og handling i alle bestræbelser på at skabe social retfærdighed og lighed i hele landet, men især i Hartford-området i staten Connecticut. Det gør de på mange måder, men særligt gennem deres medlemskab af Alliancen for økumenisk handling i Hartford-området (GHIAA). Gennem en af de aktiviteter, som Provinsen støtter (Center for Retfærdighed), har vi en katolsk tilstedeværelse iblandt 50 menigheder, som omfatter katolikker, protestanter, muslimer, jøder, sikher og kvækere, og vi arbejder alle sammen gennem Connecticuts delstatslovgivning for at

afskaffe de uretfærdigheder og den racisme, som plager livet for mennesker, der er fattige eller anderledes.

I en meget synodal proces har vi gennem denne alliance deltaget i individuelle samtaler med mennesker med forskellige hudfarver og kulturer og lyttet til de vanskelige omstændigheder i deres liv. Vi har været værter for og deltaget i "husmøder" med grupper af troende mennesker, alt imens vi har lyttet til de bekymringer, der "holder dem vågne om natten", og reflekteret over de uretfærdigheder, som Gud kalder os til at gøre noget ved.

Således samles vi som et trosfællesskab, der udfordres til at finde en måde at bringe disse spørgsmål videre til delstatsregeringen, hvor vi arbejder gennem

støtte og handling for at skabe ændringer, der rent faktisk "ændrer" folks liv. Vi deltager i protester, vi skriver breve, vi underskriver underskriftsindsamlinger, vi møder op i delstatens lovgivende forsamling, og vi taler med passion for at bevæge lovgivernes sind og hjerter.

Pladsen tillader mig ikke at fortælle om alle de fantastiske lovgivningsmæssige succeser, vi har haft. Men der er en, som har rørt os særligt, fordi den forbandt os med vores kald i vores Kongregation til at fremme Laudato Si-arbejdet. Vi hjalp med at lukke et affaldsanlæg, der lå i et område befolket af de dårligst stillede indbyggere i Hartford. Anlægget fyldte miljøet med giftige stoffer, der forårsagede ubehag og

Sr. Ann Kane og sr. Barbara Bozak ved delstatens lovgivende forsamling

sygdomme, som påvirkede beboerne sundhed - nogle måske for resten af deres liv. Det lykkedes os også at få delstatens lovgivere til at "gøre det rigtige" og bruge de penge, der var afsat til dette område, til at hjælpe befolkningen med at rense

luften og forbedre deres liv.

Vi er meget glade for at være en del af et fællesskab som Alliancen for økumenisk handling i Hartford-området. En række af vores søstre har deltaget på forskellige måder, og to af søstrene, sr. Elaine Betoncourt og sr. Ann Kane,

sidder i GHIAA's kernegruppe i Center for Retfærdighed.

Vi er bærede over og engagerede i at samarbejde med andre troende mennesker om at arbejde for social retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket.

NYE HELGENER

Sr. Judith Ann Shaffer	84	USA	28.06.2024
Sr. Maria Theresa Caon	101	Brasilien	04.07.2024
Sr. Stella Maria Da Fonseca	91	Brasilien	15.07.2024
Sr. Cecilia Pichorim	92	Brasilien	21.07.2024
Sr. Maria Consuelo Benetti	97	Brasilien	29.07.2024
Sr. Maria Aparecida Fogassa	84	Brasilien	13.08.2024

EVANGELIEORIENTERET I ØKONOMI, TROVÆRDIG I LIVET

Erklæring om Sankt Joseph Søstre af Chambéry's investeringspolitik

Sr. Mariaelena Aceti CSJ

Italien

Udelukkelse af enhver form for investering i virksomheder, der ikke respekterer menneskerettighederne eller er forbundet med salg af fossile brændstoffer eller våbenhandel. Ingen deltagelse i spilindustrien, i medier, der udbreder vold og pornografi, i spiritus- eller tobaksvirksomheder og i alle industrier, der udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed. Der skal lægges vægt på beskyttelse af menneskeliv, hvilket betyder "nej" til forskning i stamceller fra befrugtede æg, abort, aktiv dødshjælp og dødsstraf.

Den lange liste af udelukkelseskriterier i Kongregationens erklæring

om etiske og bæredygtige investeringer er bindende for alle Provinsernes, Regionernes og Missionernes finansielle investeringer. Dokumentet,

der er udarbejdet på Kongregationens fire sprog, vil blive rundsendt i september af Den Internationale Finanskommision (IFC) under

Det Udvidede Rådsmøde.

Erklæringen, som er resultatet af en næsten årelang synodeproces, har til formål at udvikle en kritisk bevidsthed i vores Kongregation om finansernes betydning for retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket.

Det første udkast til dokumentet, som blev udviklet af IFC og Generalrådet med hjælp fra en international finanskonsulent (Benjamin Kille fra Wealthspire), blev i december 2023 sendt til Provins- og Regionsrådene til drøftelse. Mellem januar og april 2024 mødtes IFC med Provins-/Regionsrådene og finansudvalgene efter sproggruppe eller geografisk område. I løbet af de syv møder via Zoom var der tilstrækkelig tid til at afklare og diskutere de mest omdiskuterede etiske spørgsmål og væsentligste

ændringer.

I dagens markedsøkonomi er tingene sjældent enkle, og nogle gange må vi træffe beslutninger, som har negative følgevirkninger. Det er for eksempel tilfældet med virksomheder, der investerer i præventionsmidler. At udelukke sådanne virksomheder fra porteføljen går ud over den videnskabelige forskning i visse hormonbehandlinger. I erklæringen anerkender lederne, at "nogle svangerskabsforebyggende lægemidler har et dobbelt formål og ordineres til specifikke medicinske tilstande, der ikke er relateret til forebyggelse af graviditet".

Faktisk blev andre former for bioteknologi diskuteret på den internationale session i begyndelsen af juni, som førte

til det endelige udkast til dokumentet. Med henvisning til de ekskluderende valg i biskopkonferencernes retningslinjer bekræfter dokumentet således behovet for, at sådanne valg "understøttes af en pastoral tilgang, der ser opmærksomt på personer og situationer og er i overensstemmelse med enhedens karisme og forsoning i Kongregationen".

Erklæringen er både en offentlig bekræftelse af Kongregationens ansvar og en indtrængende opfordring til søstrene om at træffe økonomiske valg, som er et udtryk for evangelisk troværdighed. Til grund for det hele ligger overbevisningen om, at etiske investeringer er motoren til at orientere økonomien mod det fælles bedste og det "liv i fylde", som evangeliet foreskriver.

KRAFTEN I NÆRVÆRET

Sr. Rosemary Wrinn CSJ

USA

I begyndelsen af året blev jeg inviteret til at deltage i en ny mission kaldet "Fjern kræft". Sharon O'Brien, der er leder af missionen, forklarede, at målet med programmet er at hjælpe mennesker, der er i

kræftbehandling, ved at tilbyde spaoplevelser og aktiviteter for at lindre deres smerter og få dem til at føle sig forkælede.

De månedlige ydelser er gratis og gives af dygtige behandlere.

Massage, akupunktur, ansigtsbehandlinger, kunst- og musikoplevelser og lytning til lydskåle er blandt de afslappende aktiviteter, der er tilgængelige for at hjælpe dem, der er kræftramte. Lækre

Sr. Rosemary (i midten) ved et af bordene

forfriskninger nydes ved runde borde, hvor vores gæster samles.

Sharon bad mig om at komme og være sammen med dem, der sidder ved disse borde. Hver tredje mandag besøger jeg missionen "Fjern kræft" og er til stede. Der er en livlig summen af samtaler, hvor folk lytter til og opmuntrer hinanden. Jeg har det privilegium at lytte til

sårede healere, der opløfter og inspirerer andre sårede healere. Til tider forlader nogle få deltagere bordene for at deltage i aktiviteter, og nye deltagere fylder de tomme pladser ved bordene.

Nogle deltagere laver takkekort af de rigelige kunstartikler, der er på bordene. En kvinde blev rost af sine bordfæller for det smukke takkekort, hun havde

lavet til sin datter. Der lød flere klapsalver, da en kom tilbage fra frisøren med en flot frisure. Min oplevelse er, at de, der deltager i "Fjern kræft"-programmet, deler gaven ved deres eget nærvær med hinanden.

Ved afslutningen af hver fire timers session forlader deltagerne stedet med en fornyet ånd i kraft af hinandens nærvær.

FLODVANDETS RETFÆRDIGE OPRØR

Sr. Eliana Aparecida dos Santos CSJ

Brasilien

Sankt Joseph Søstrene, som arbejder i byen Guaíba - en af de mest ødelagte byer efter oversvømmelserne i det sydlige Brasilien - mødtes med medvandrerne og stillede følgende spørgsmål efter katastrofen: Hvad så og hørte jeg? Hvad forårsagede oversvømmelserne? Hvad gjorde jeg for at hjælpe? Vi

deler nogle af deres svar med dig:

Hvad jeg så og hørte om oversvømmelserne

Oversvømmelserne efterlod dybe ar både i landskabet og på menneskene. Jeg så folk rørt græde, da de modtog donationer, som var en lettelse midt i kaosset. Men

jeg så også mennesker, der var fortabte som zombier i en tilstand af chok, hvor de ikke rigtig forstod, hvad der skete. Fortvivlelsen var synlig i udtrykket hos dem, der havde mistet alt – deres kære, hjem og ejendele, der var erhvervet med så stor en indsats.

Scener af fortvivlelse var almindelige. Jeg så mennesker og dyr, der

søgte ly på hustagene og ventede på hjælp. Frygten var konstant, og der blev holdt øje med regnen, som kom overraskende og fejede alt væk på sin vej.

Der var tidspunkter, hvor situationen krævede hurtig og beslutsom handling, som for eksempel akut afvikling af lejre midt om natten. I Guaíba blev der hurtigt åbnet shelters, og selv husstande med familier tog imod mennesker og dyr. Det mest imponerende var solidariteten både lokalt og nationalt. Folk, virksomheder, militæret, flåden og brandvæsenet kom ud for at hjælpe. Nogle penge blev dog misbrugt, og donationer blev endda stjålet. Midt i kaosset viste eksemplet med en præst, der ikke forlod sit

oversvømmede hus og gav husly til 40 sognebørn på anden sal, styrken i tro og solidaritet.

Hvad forårsagede oversvømmelserne?

Årsagerne til oversvømmelserne er mange. Guaíba-floden, som var blevet fyldt op, forsøgte at genvinde sit naturlige løb. Floden var fuld af alle former for affald, som tilstoppede rørene. De manglende træer langs flodbredden forværrede situationen. En anden faktor var udvindingen af sand fra flodlejet, som blev forbudt for ti år siden og som bidrog til den globale opvarmning. Manglende respekt for naturen, vores fælles hjem, og en manglende bevidsthed om omsorg for naturen bidrog

også til katastrofen. Desuden har manglen på effektive offentlige politikker og nødvendige indgreb forværret problemet.

Hvad har jeg gjort for at hjælpe?

Vi gav husly og støtte til mennesker og dyr i vores hjem. I Sankt Joseph Søstrene sociale projekt tog vi sammen med søstre, ansatte og frivillige imod trængende, lyttede til dem og fandt på aktiviteter for dem, der havde brug for det. På et vist niveau sørgede jeg for mad til de berørte familier og donerede penge til indkvartering i kirken. Jeg hjalp med at gøre rent og lave mad til herberget.

Jeg lærte at se de tegn fra Gud, som kalder os til at ændre vores liv. Jeg har bemærket, at der er huller i enhver persons viden om bevarelse af skaberværket og vigtigheden af at genbruge og omgås affald med omtanke. Jeg forstod, at jeg skulle smide papir og engangsartikler ud de rette steder, og at følsomme dokumenter skal makuleres. Frem for alt forstod jeg, at alt hænger sammen. At bevare håbet i modgang og dyrke en indstilling, der handler om respekt for menneskeliv og omsorg, er de vigtigste erfaringer, jeg tager med mig fra denne oplevelse.

TANMAYAS FLAMMER: EN FEJRING AF TAKNEMMELIGHED OG ENHED

Sr. Laveena D'Souza CSJ

Tanmaya/Indien

Den 17. juni 2024 summede Tanmayas Provinshus af mening og enhed, da Provinsens ledelsesteam var vært for et forvandlende kursus med fokus på nye mål for de yngre søstre. Arrangementet havde det passende tema 'Taknemmelighed' og samlede 45 søstre, som havde aflagt løfter mellem 1994 og 2017. Programmet var et fælles projekt mellem ledelsesteamet og kernegruppens medlemmer og havde til formål at inspirere til en ånd af taknemmelighed.

Dagen begyndte med en dyb bøn, som blev ledet af Sr. Laveena, der var koordinator for programmet. Ceremonien understregede taknemmelighed over for Provinsen, søstre og Kongregationen, og sr. Molly (årgang 1994) og sr. Priyanka (årgang 2017) bar et tændt lys, som symboliserede den

forbindelse og inspiration, der deles mellem forskellige generationer af søstre.

Sr. Sangeeta, der var ansvarlig for programmet, bød gruppen varmt velkommen,

anerkendte deres engagement og entusiasme og satte en positiv tone for dagen. Arrangementet bød på indsigtsfulde sessioner fra Sr. Vineeta, Sr. Neha og Sr.

Sr. Molly og Sr. Priyanka bærer et tændt lys

gruppefoto

Nidhi, som delte ud af deres erfaringer og visdom. Sr. Vineeta fortalte om sin rejse med at omfavne modgang og værdsætte velsignelser og reciterede et gribende digt af Grace David, der understregede modstandskraft og jagt efter lykke. Sr. Neha gav rummet energi med en dynamisk session, der understregede vigtigheden af at anerkende søstre som kommunitetets mest værdifulde ressourcer. Hun understregede, at hvis man prioriterer trivsel og støtte til hinanden, falder alt andet naturligt på plads.

Programmet gik over i gruppediskussioner, hvor søstre, der var opdelt i syv grupper, reflekterede over deres oplevelser af taknemmelighed over for Kongregationen og deres indsigt i fremtiden for det religiøse liv midt i det nuværende politiske klima. Diskussionerne afspejlede en

dyb taknemmelighed for den uddannelse, kærlighed, omsorg og de mange muligheder, som Kongregationen har givet. På trods af at søstre anerkendte en udfordrende fremtid, understregede de vigtigheden af tillid til Herren, årvågenhed, enhed og kontinuerligt arbejde med sig selv.

Om eftermiddagen delte søstre deres kollektive indsigter og afslørede en dyb taknemmelighed for Kongregationens støtte i forskellige aspekter af livet, herunder åndelig vækst, lægehjælp og udvikling af personlige og professionelle færdigheder. Samtalerne understregede også en stærk vilje til at forblive forenede, årvågne og handlingsorienteret over for kommende udfordringer.

Den sidste session, der blev ledet af sr. Nidhi, stillede et tankevækkende spørgsmål: "Hvordan vil du tilbringe resten af dit liv? Som en, der

maksimerer, en der opretholder eller som en der minimerer?" Hun opmuntrede søstre til at tilegne sig en maksimerens kvaliteter, og sr. Nidhi opfordrede dem til at være trendsættere, stræbe efter det excellente, udvide deres horisonter og gå den ekstra mil. Hendes ord var en opfordring til handling og inspirerede søstre til at blive »Tanmayas flammer«, der driver forandring og vækst i samfundet.

Da dagen sluttede, var der en atmosfære af fuldbyrdelse og fornyet fokus på mening. De berigende sessioner og søstrenes forbundethed efterlod alle med en dyb følelse af tilfredshed og et stærkere bånd af taknemmelighed og enhed. Dette forvandlende kursus var ikke bare et møde, men en fejring af fælles værdier og en bekræftelse af søstrenes engagement i deres fællesskab og tro.

KATASTROFEN I DET SYDLIGE BRASILIEN OG PLANETENS SKRIG

Sr. Iraci de Fátima Cirino dos Santos CSJ

Brasilien

Alt er forbundet med hinanden. Siden 2015 har Pave Frans fortalt os, at planeten er det fælles hjem for alt liv, inklusive menneskeheden. Men i næsten 20 år er det planeten selv, der har råbt om hjælp i smerte. Jorden skriger, når brande ødelægger det mest sårbare, som det blev fremhævet i "Skabelsestid" i 2022. Disse katastrofer har vækket os og fået os til at lytte til dem, der er i nød, men Pave Frans' dokumenter opfordrer os også til at lytte til jordens skrig. I Rio Grande do Sul i det sydlige Brasilien var den nylige oversvømmelseskatastrofe en brat opvågning til at lytte til både de nødlidendes og planetens skrig. Udfordringerne går dog ud over det individuelle niveau. Politiske og økonomiske systemer er nødt til at træffe kollektive beslutninger for at sætte en stopper for ødelæggelse og uretfærdighed. Kirken understreger gennem

encyklikaen "Laudato Si" sammenhængen mellem de fattige og planetens skrøbelighed og sætter fokus på det politiske ansvar og behovet for en ny måde at leve på.

Dokumentet fremhæver også jorden som en levende moder, der opretholder livet og råber op om misbrug. Det haster med at tackle klimakrisen og genoprette naturområder. Genopretning af vådområder ses for eksempel som afgørende for at afbøde den globale opvarmning og naturkatastrofer. Når menneskeheden står over for kaotiske situationer, der kan true dens eksistens, har den intet andet valg end at forandre sig. Den bedste måde er at rådføre sig med den menneskelige natur selv. Selvom den er selvmodsigende (både klog og tåbelig), er den kendetegnet ved at være et uendeligt projekt, der er fuld af potentiale. I disse muligheder

kan der identificeres elementer af en anden og bedre orden, som nødvendigvis vil være baseret på et nyt forhold til naturen, som er kærligt og respektfuldt, hvor man føler sig som en del af den. Og som er baseret på den kærlighed, der hører til menneskets DNA, på den solidaritet, der muliggjorde springet fra dyr til menneske, på universelt fællesskab baseret på den samme genetiske kode, som findes i alle levende væsener og på dyrkelsen af åndens verden, som også hører til menneskets essens.

"Det er op til os som mennesker og som samfund at tænke og gentænke med den største alvor, at søge en ånd af universel solidaritet blandt mennesker og med alle væsener i naturen, og at virkeliggøre den kollektivt. Det vil være den afgørende vej frem, som kan redde os", skriver Leonardo Boff, der er teolog, filosof og forfatter.

FRIVILLIGT ARBEJDE I SAN RAMÓN

Carla Daniela Salgueiro Forquera

Salesiansk volontør fra Don Bosco/Bolivia

Mit navn er Carla Daniela Salgueiro Forquera - bedre kendt som »Carlita«. Jeg er 25 år gammel og voksede op med Don Boscos salesianske spiritualitet i Sankt John Bosco sogn i byen El Alto i La Paz, Bolivia.

I år følte jeg et særligt kald fra Gud og reagerede med det samme, da jeg modtog en invitation til at tjene mine brødre og søstre i nød. Jeg er taknemmelig for min oplevelse i San Ramon sogn i delstaten Beni. Jeg ankom til dette kommunitet

den 18. februar og blev der indtil den 3. juni 2024. Det var første gang, jeg var væk fra min familie i så lang tid samt væk fra sognet, vennerne, byen og kulden og højden i min by La Paz. Det var også min første tur til byen Trinidad, der er hovedstaden i delstaten Beni i den bolivianske Amazonas-region. Og det var første gang, jeg fløj; alt var nyt og fortryllende.

Sr. Francisca Dias de Medeiros og sr. Ericka Rodriguez ventede på mig sammen med kateketer, kvinder fra en bibelstudiegruppe og unge fra ungdomsarbejdet. De gav mig alle en varm velkomst, som rørte mig dybt.

Processen med at tilpasse sig klimaet og frem for alt miljøet var ikke let. I løbet af de første par dage

Sr. Francisca, Sr. Ericka og Carlita

efter min ankomst opdagede jeg, at jeg er allergisk over for myggestik, som man typisk får i denne region i mit land. Søstrenes opmærksomhed og bønner var til stor hjælp for min bedring.

Da jeg var kommet mig, begyndte vi at organisere boglig støtte til de børn, der havde det svært i skolen. At se denne situation og børnenes behov samt den reelle fattigdom fik mig til at indse, at jeg havde truffet den rigtige beslutning. Vi fik mulighed for at undervise og lære, spille spil og bede sammen. Vi delte masser af smil, velsmagende snacks og frem for alt en masse kærlighed. Hver gang børnene så mig komme, løb de hen og råbte 'Carlita'. Som en del af mit frivillige arbejde

udførte jeg også aktiviteter i ungdomsarbejdet, ledsagede kateketer, der forberedte personer til firmelsens sakramente, og var med unge i arbejdet med teenagere, besøgte landdistrikter og gav guitar- og sangundervisning.

Jeg tror, at alt det, jeg har oplevet i løbet af denne tid, er et solidt grundlag for den oplevelse, der venter mig næste år, hvor jeg skal arbejde frivilligt for fred i Tyskland.

Jeg har haft nogle smukke oplevelser, da jeg besøgte landdistrikter. Befolkningen i denne region af Bolivia er meget imødekommende og venlig. De byder altid alle velkommen med et smil og noget at spise. Floraen og faunaen er et sandt vidunder. De mange forskellige fugle

og dyr gav mig en masse fred og energi og fik mig også til at tænke på Guds storhed og kærlighed.

Min oplevelse med Sr. Jacinta, Sr. Francisca og Sr. Ericka var virkelig givende, fordi jeg gennem deres spiritualitet var i stand til at opretholde en tilstand af konstant bøn hele dagen. Vi delte alt som en familie, vores daglige oplevelser, vores lidelser og også vores glæder.

De delte deres hengivenhed til Sankt Joseph med mig. Jeg kan sige, at en del af mit hjerte er blevet hos dem, og en del af dem vil blive hos mig for evigt. Jeg takker Gud for deres liv og deres kald, fordi vi gennem dem kan hjælpe de mest trængende i Guds rige.

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos
Sr. Leni Menegat

GRAFISK DESIGN

Sr. Laveena D'Souza

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Joséphé Chorot
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org